

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1143/2014**av den 22 oktober 2014****om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Att främmande arter, antingen de är djur, växter, svampar eller mikroorganismer, uppträder i nya miljöer behöver inte alltid vara oroande. En betydande andel av de främmande arterna kan emellertid bli invasiva och ha allvarliga negativa effekter på biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster samt andra sociala och ekonomiska effekter, vilket bör förhindras. Det finns omkring 12 000 främmande arter i miljön i unionen och andra europeiska länder, varav ungefär 10–15 % betraktas som invasiva.
- (2) Invasiva främmande arter är ett av de största hoten mot biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster, särskilt i geografiskt och evolutionärt isolerade ekosystem, som exempelvis små öar. De risker som dessa arter innebär kan intensifieras på grund av ökad global handel, turism och klimatförändring.
- (3) Det hot mot biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster som invasiva främmande arter utgör kan se olika ut, och till exempel få allvarliga konsekvenser för inhemska arter och för ekosystemens struktur och funktion genom ändringar i fråga om livsmiljöer, predation, konkurrens, sjukdomsspridning, utträngning av inhemska arter på en stor del av utbredningsområdet och genetiska effekter genom hybridisering. Invasiva främmande arter kan också ha stora negativa effekter på människors hälsa och ekonomin. Endast levande exemplar, och delar som har reproduktionsförmåga, utgör ett hot mot biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster, människors hälsa och ekonomi, och därför bör endast dessa omfattas av de restriktioner som föreskrivs i denna förordning.
- (4) Unionen är part i konventionen om biologisk mångfald, som godkändes genom rådets beslut 93/626/EEG ⁽³⁾, och är skyldig att följa artikel 8 h i den konventionen. Där anges att parterna så vitt möjligt och på lämpligt sätt ska "förhindra införseln av, kontrollera eller utrota de främmande arter som hotar ekosystem, livsmiljöer eller arter".
- (5) Unionen har som part i konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljöer, som godkändes genom rådets beslut 82/72/EEG ⁽⁴⁾, åtagit sig att vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa ett skydd för de vilda djur- och växtarternas miljöer.

⁽¹⁾ EUT C 177, 11.6.2014, s. 84.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 29 september 2014.

⁽³⁾ Rådets beslut 93/626/EEG av den 25 oktober 1993 om ingående av konventionen om biologisk mångfald (EGT L 309, 13.12.1993, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets beslut 82/72/EEG av den 3 december 1981 om ingående av konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö (EGT L 38, 10.2.1982, s. 1).

- (6) För att stödja målen för Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽¹⁾, 2008/56/EG ⁽²⁾ och 2009/147/EG ⁽³⁾, samt rådets direktiv 92/43/EEG ⁽⁴⁾, bör denna förordning fastställa regler för att förebygga, minimera och mildra invasiva främmande arters negativa effekter på biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster och på människors hälsa och säkerhet, samt att minska deras sociala och ekonomiska effekter.
- (7) Vissa arter migrerar naturligt till följd av miljöförändringar. Dessa bör inte betraktas som främmande arter i sin nya miljö och bör därför inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde. Denna förordning bör endast inriktas på arter som introduceras i unionen till följd av mänsklig aktivitet.
- (8) Det finns för närvarande över 40 unionslagstiftningsakter om djurhälsa med bestämmelser om djursjukdomar. Dessutom inbegriper rådets direktiv 2000/29/EG ⁽⁵⁾ regler om skadegörare på växter eller växtprodukter i, och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG ⁽⁶⁾ fastställs den ordning som är tillämplig på genetiskt modifierade organismer. Alla nya regler om invasiva främmande arter bör därför vara anpassade till, och inte överlappa, dessa unionslagstiftningsakter, och de bör inte vara tillämpliga på de organismer som omfattas av dessa lagstiftningsakter.
- (9) Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1107/2009 ⁽⁷⁾ och (EU) nr 528/2012 ⁽⁸⁾ samt rådets förordning (EG) nr 708/2007 ⁽⁹⁾ innehåller regler om tillstånd för användning av vissa främmande arter för särskilda ändamål. Användningen av vissa arter har redan godkänts enligt dessa system vid tidpunkten för ikraftträdandet av den här förordningen. För att säkerställa en enhetlig rättslig ram bör arter som används för dessa ändamål därför uteslutas från den här förordningens tillämpningsområde.
- (10) Eftersom det finns en mängd invasiva främmande arter är det viktigt att prioritera den andel av invasiva främmande arter som anses vara av unionsbetydelse. Därför bör en förteckning över invasiva främmande arter av unionsbetydelse upprättas (nedan kallad *unionsförteckningen*) och uppdateras regelbundet. En invasiv främmande art bör anses vara av unionsbetydelse om den skada som den orsakar i de drabbade medlemsstaterna är så stor att den motiverar antagandet av ändamålsenliga åtgärder som är tillämpliga i hela unionen, även de medlemsstater som ännu inte har drabbats eller som sannolikt inte kommer att drabbas. För att säkerställa att identifieringen av invasiva främmande arter av unionsbetydelse förblir proportionell bör unionsförteckningen upprättas och uppdateras gradvis och vara inriktad på arter vars införande på unionsförteckningen faktiskt och på ett kostnads-effektivt sätt förhindrar, minimerar eller mildrar dessa arters negativa effekter. Eftersom arter inom samma taxonomiska grupp ofta har liknande ekologiska behov och kan utgöra en liknande risk bör det om så är lämpligt vara tillåtet att uppföra taxonomiska artgrupper på unionsförteckningen.
- (11) Kriterierna för uppförande på unionsförteckningen är det viktigaste verktyget för tillämpning av denna förordning. För att säkerställa en effektiv resursanvändning bör dessa kriterier även säkerställa att de arter som förtecknas är de av alla hittills kända invasiva främmande arter som har de största negativa effekterna. Kommissionen bör senast ett år från ikraftträdandet av denna förordning förelägga den kommitté som inrättas enligt denna förordning ett förslag till förteckning utifrån dessa kriterier. När kommissionen lämnar sitt förslag till unionsförteckning bör den

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen (EGT L 169, 10.7.2000, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG (EGT L 106, 17.4.2001, s. 1).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 27.6.2012, s. 1).

⁽⁹⁾ Rådets förordning (EG) nr 708/2007 av den 11 juni 2007 om användning av främmande och lokalt frånvarande arter i vattenbruk (EUT L 168, 28.6.2007, s. 1).

informera den kommittén om hur den tagit hänsyn till kriterierna. Kriterierna bör omfatta en riskbedömning enligt gällande bestämmelser i Världshandelsorganisationens (WTO) relevanta avtal om restriktioner i handeln med arter.

- (12) För att undvika oproportionella eller alltför höga kostnader för medlemsstaterna och för att skydda mervärdet av unionens åtgärder enligt denna förordning bör kommissionen beakta genomförandekostnaderna för medlemsstaterna och kostnaderna för att inte vidta åtgärder, kostnadseffektiviteten och de socioekonomiska aspekterna när den lägger fram förslaget till unionsförteckning och föreslår följdåtgärder. I detta sammanhang, vid urvalet av de invasiva främmande arter som ska upptas på unionsförteckningen, bör särskild uppmärksamhet ägnas åt arter som används i stor utsträckning och som ger betydande ekonomiska och sociala fördelar i en medlemsstat, utan att detta äventyrar målen för denna förordning.
- (13) Gemensamma kriterier för utförande av riskbedömningen bör fastställas för att säkerställa att reglerna i WTO:s relevanta avtal följs och att denna förordning tillämpas på ett enhetligt sätt. När det är lämpligt bör kriterierna baseras på befintliga nationella och internationella normer och bör omfatta olika aspekter av artens egenskaper, riskerna med arten och dess introduktionsvägar in i unionen, negativa sociala och ekonomiska effekter samt negativa effekter för biologisk mångfald, möjliga fördelar med användningar och kostnader för mildrande åtgärder vägda mot negativa effekter, samt på en bedömning av de potentiella kostnaderna för miljömässiga, sociala och ekonomiska skador för att visa betydelsen för unionen och motivera ytterligare åtgärder. För att man ska kunna utveckla systemet gradvis och bygga vidare på gjorda erfarenheter bör den övergripande strategin utvärderas senast den 1 juni 2021.
- (14) Vissa invasiva främmande arter ingår i bilaga B till rådets förordning (EG) nr 338/97 ⁽¹⁾ och det är förbjudet att importera dem till unionen på grund av att det har fastställts att de är invasiva och att deras introduktion till unionen har negativa effekter för inhemska arter. Dessa arter är *Callosciurus erythraeus*, *Sciurus carolinensis*, *Oxyura jamaicensis*, *Lithobates (Rana) catesbeianus*, *Sciurus niger*, *Chrysemys picta* och *Trachemys scripta elegans*. För att säkerställa en enhetlig rättslig ram och enhetliga regler för invasiva främmande arter på unionsnivå, bör förtecknandet av dessa invasiva främmande arter som invasiva främmande arter av unionsbetydelse vara en prioritering.
- (15) Förebyggande åtgärder är i allmänhet mer önskvärda från miljösynpunkt och mer kostnadseffektiva än åtgärder som görs i efterhand och bör prioriteras. Därför bör man prioritera att förteckna invasiva främmande arter som ännu inte förekommer inom unionen eller som befinner sig i ett tidigt skede av invasionen av de invasiva främmande arter som sannolikt har de största negativa effekterna. Eftersom nya invasiva främmande arter kan introduceras kontinuerligt i unionen och här redan förekommande främmande arter sprids och utvidgar sitt utbredningsområde är det nödvändigt att se till att unionsförteckningen revideras och uppdateras fortlöpande.
- (16) Man bör undersöka möjligheterna till regionalt samarbete mellan medlemsstater som har problem med samma arter som inte i år i stånd att etablera en livskraftig population i en stor del av unionen. Om målen för denna förordning kan uppnås bättre genom åtgärder på unionsnivå kan även dessa arter upptas i unionsförteckningen.
- (17) För att uppnå målen för denna förordning är det lämpligt att ta hänsyn till den särskilda situationen i de yttersta randområdena, i synnerhet deras avlägsna belägenhet och ökaraktär liksom respektive områdes unika situation i fråga om biologisk mångfald. Därför bör kraven i denna förordning på att vidta begränsande och förebyggande åtgärder med avseende på invasiva främmande arter av unionsbetydelse anpassas till de yttersta randområdenas särdrag, så som dessa definieras i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*), och med beaktande av Europeiska rådets beslut 2010/718/EU ⁽²⁾ och 2012/419/EU ⁽³⁾.
- (18) De risker och problem som är förknippade med invasiva främmande arter är gränsöverskridande och påverkar hela unionen. Därför är det mycket viktigt att på unionsnivå införa ett förbud mot avsiktlig eller vårdslös införsel till unionen, reproducera, odla, transportera, köpa, sälja, använda, utbyta, hålla och sätta ut invasiva främmande arter av unionsbetydelse, för att säkerställa att det på ett tidigt stadium vidtas enhetliga åtgärder i hela unionen så att man undviker snedvridning av den inre marknaden samt förhindrar situationer där åtgärder i en medlemsstat undergrävs av bristande åtgärder i en annan.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem (EGT L 61, 3.3.1997, s. 1).

⁽²⁾ Europeiska rådets beslut 2010/718/EU av den 29 oktober 2010 om ändring av ön Saint-Barthélemy's ställning i förhållande till Europeiska unionen (EUT L 325, 9.12.2010, s. 4).

⁽³⁾ Europeiska rådets beslut 2012/419/EU av den 11 juli 2012 om ändring av Mayottes ställning i förhållande till Europeiska unionen (EUT L 204, 31.7.2012, s. 131).

- (19) För att möjliggöra vetenskaplig forskning och ex-situ bevarandeverksamhet, måste det införas särskilda regler för de invasiva främmande arter av unionsbetydelse som ingår i sådan verksamhet. Verksamheten bör bedrivas i slutna anläggningar där organismerna hålls i sluten förvaring och alla nödvändiga åtgärder vidtas för att se till att invasiva främmande arter av unionsbetydelse inte slipper ut eller olagligen sätts ut. Med tillstånd från kommissionen bör det vara möjligt att i väl motiverade undantagsfall, för att tillgodose tvingande hänsyn till allmänintresset, tillämpa dessa regler även på viss annan verksamhet, inbegripet kommersiell verksamhet. Vid tillämpningen av dessa regler bör särskild uppmärksamhet ägnas åt att undvika negativa effekter på skyddade arter och livsmiljöer i enlighet med relevant unionsrätt.
- (20) Det kan uppstå fall där främmande arter som ännu inte är erkända som invasiva främmande arter av unionsbetydelse uppträder vid unionens gränser eller upptäcks inom unionens territorium. Därför bör medlemsstaterna ges möjlighet att vidta vissa nödatgärder på grundval av tillgängliga vetenskapliga belägg. Sådana nödatgärder skulle göra det möjligt att omedelbart vidta åtgärder mot invasiva främmande arter som kan innebära en risk om de introduceras, etableras eller sprids i de länderna, medan medlemsstaterna bedömer den faktiska risk som de medför, i linje med gällande bestämmelser i WTO:s relevanta avtal, särskilt när det gäller att få dessa arter erkända som invasiva främmande arter av unionsbetydelse. Nationella nödatgärder måste kombineras med möjligheten att vidta nödatgärder på unionsnivå för att bestämmelserna i WTO:s relevanta avtal ska iakttas. Dessutom skulle nödatgärder på unionsnivå ge unionen en mekanism för att agera snabbt vid förekomst av eller överhängande risk för införande av en ny invasiv främmande art, i enlighet med försiktighetsprincipen.
- (21) En stor andel invasiva främmande arter introduceras oavsiktligt i unionen. Det är därför mycket viktigt att hantera spridningsvägarna för oavsiktlig introduktion mer effektivt. Åtgärder inom detta område bör införas gradvis med hänsyn till den förhållandevis begränsade erfarenheten inom detta område. Åtgärder bör omfatta frivilliga åtgärder, som de som föreslås i Internationella sjöfartsorganisationens riktlinjer för kontroll och hantering av påväxt på fartyg, samt obligatoriska åtgärder. Åtgärder bör utgå från unionens och medlemsstaternas erfarenheter av att hantera vissa spridningsvägar, däribland åtgärder som vidtagits inom ramen för den internationella konventionen om kontroll och hantering av fartygs barlastvatten och sediment som antogs 2004. Kommissionen bör därför vidta alla lämpliga åtgärder för att uppmuntra medlemsstaterna att ratificera den konventionen.
- (22) För att utveckla en ändamålsenlig kunskapsbas som gör det möjligt att ta itu med de problem som orsakas av invasiva främmande arter är det viktigt att medlemsstaterna bedriver forskning och övervakning av sådana arter. Eftersom övervakningssystem är det lämpligaste sättet att upptäcka nya invasiva främmande arter tidigt och att fastställa utbredningen av redan etablerade arter bör dessa system omfatta både riktade och allmänna undersökningar och dra nytta av ett deltagande från olika sektorer och intressenter, även regionala och lokala samhällen. Övervakningssystemen bör innebära kontinuerlig bevakning av alla nya invasiva främmande arter i hela unionen och syfta till att ge en korrekt och fullständig bild på unionsnivå. Befintliga system för tullkontroll och övervakning som redan införts genom unionsrätten bör tillämpas för att skapa effektivitet och kostnadseffektivitet, särskilt bestämmelserna i direktiven 92/43/EEG, 2000/60/EG, 2008/56/EG och 2009/147/EG.
- (23) Det bör utföras offentliga kontroller av djur och växter för att hindra avsiktlig introduktion av invasiva främmande arter. Levande djur och växter bör föras in i unionen vid gränskontrollstationer i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004⁽¹⁾, och rådets direktiv 91/496/EEG⁽²⁾ och 97/78/EG⁽³⁾ eller vid införselorter i enlighet med direktiv 2000/29/EG. För att säkerställa effektivitetsvinster och undvika att det skapas parallella system för tullkontroller bör behöriga myndigheter kontrollera om dessa arter är invasiva främmande arter av unionsbetydelse vid den första gränskontrollstationen eller införselorten.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

(2) Rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importerats till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG (EGT L 268, 24.9.1991, s. 56).

(3) Rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen (EGT L 24, 30.1.1998, s. 9).

- (24) När en invasiv främmande art har introducerats är det mycket viktigt att den snabbt upptäcks och att det snabbt vidtas utrotningsåtgärder för att hindra att arten etableras och sprids. Det effektivaste och mest kostnadseffektiva sättet är ofta att utrota hela populationen så snart som möjligt, medan antalet exemplar fortfarande är begränsat. Om det inte är möjligt att utrota arten, eller om kostnaderna för utrotning är större än de miljömässiga, sociala och ekonomiska fördelarna på längre sikt, bör det vidtas åtgärder för inneslutning och kontroll. Hanteringsåtgärderna bör stå i proportion till effekterna på miljön och vederbörlig hänsyn bör tas till den berörda medlemsstatens biogeografiska och klimatmässiga förhållanden.
- (25) Hanteringsåtgärderna bör inte medföra några negativa effekter för miljön och för människors hälsa. Utrotning och hantering av vissa invasiva främmande djurarter kan vara nödvändigt i vissa fall, och då medföra smärta, oro, rädsla eller annat lidande för djuren även när bästa möjliga teknik används. Därför bör medlemsstaterna och alla aktörer som deltar i arbetet med att utrota, kontrollera eller innesluta invasiva främmande arter vidta de åtgärder som är nödvändiga för att skona djuren från smärta, oro och lidande som kan undvikas under processen och så långt det är möjligt ta hänsyn till bästa praxis inom området, till exempel de riktlinjer för djurskydd som har tagits fram av Världsoorganisationen för djurhälsa (OIE). Icke-dödliga metoder bör övervägas och eventuella åtgärder som vidtas bör minimera påverkan på icke-målarter.
- (26) Invasiva främmande arter orsakar i allmänhet skador på ekosystem och minskar dessa ekosystems motståndskraft. Därför bör proportionella återställandeåtgärder vidtas för att stärka ekosystemens motståndskraft mot invasioner, reparera de skador som orsakats och förbättra bevarandestatusen för arter och deras livsmiljöer i enlighet med direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG, den ekologiska statusen för inlandsytvatten, vatten i övergångszon, kustvatten och grundvatten i enlighet med direktiv 2000/60/EG och marina vattens miljöstatus i enlighet med direktiv 2008/56/EG. Kostnaderna för dessa återställandeåtgärder bör täckas i enlighet med principen att förorenaren betalar.
- (27) Gränsöverskridande samarbete, framför allt med grannländer, och samordning mellan medlemsstater, i synnerhet inom samma biogeografiska område i unionen, bör främjas i syfte att bidra till en effektiv tillämpning av denna förordning.
- (28) Ett system för att ta itu med invasiva främmande arter bör stödjas av ett centraliserat informationssystem där befintlig information om främmande arter i unionen samlas och som ger tillgång till information om förekomsten av arter, deras spridning, ekologi, invasionshistoria och all annan information som behövs som underlag för politiska beslut och hanteringsbeslut, och som även medger utbyte av bästa praxis.
- (29) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG ⁽¹⁾ fastställs ett ramverk för offentliga samråd om miljörelaterade beslut. När åtgärder fastställs inom området för invasiva främmande arter bör allmänheten ges tillfälle att faktiskt delta i beslutsprocessen och ha möjlighet att yttra sig och uttrycka farhågor som kan vara relevanta för besluten, och ge beslutsfattaren möjlighet att beakta dessa. Detta bör öka ansvarigheten och öppenheten i beslutsprocessen och bidrar till att öka allmänhetens miljömedvetenhet och stöd för fattade beslut.
- (30) Deltagande från forskarsamhällets sida är viktigt för att tillhandahålla en ändamålsenlig kunskapsbas som gör det möjligt att ta itu med de problem som orsakas av invasiva främmande arter. Det bör inrättas ett för ändamålet skapat vetenskapligt forum som ska ge råd om vetenskapliga aspekter kopplade till tillämpningen av denna förordning, i synnerhet när det gäller fastställande och uppdatering av unionsförteckningen, riskbedömningar, nödatgärder och snabba utrotningsåtgärder.
- (31) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på antagande och uppdatering av unionsförteckningen, formatet på handlingar som utgör ett bevis för att ett tillstånd har beviljats, antagande av nödatgärder på unionsnivå, krav på att tillämpa vissa bestämmelser i berörda medlemsstaterna vid utökat regionalt samarbete, avslag av medlemsstaternas beslut att inte vidta utredningsåtgärder och de tekniska formaten för rapportering till kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön och om ändring, med avseende på allmänhetens deltagande och rätt till rättslig prövning, av rådets direktiv 85/337/EEG och 96/61/EG (EUT L 156, 25.6.2003, s. 17).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (32) I syfte att ta hänsyn till den senaste vetenskapliga utvecklingen på miljöområdet bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att ange hur det kan konstateras att invasiva främmande arter kan etablera livskraftiga bestånd och sprida sig, samt för att fastställa de delar som ska vara gemensamma vid utarbetandet av riskbedömningar. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (33) För att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning efterlevs är det viktigt att medlemsstaterna inför effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner mot överträdelser med hänsyn till överträdelsens art och allvar, principen om kostnadstäckning och principen att förorenaren betalar.
- (34) Genom åtgärder som vidtas inom ramen för denna förordning kan medlemsstaterna införa skyldigheter för personer som håller eller använder främmande arter samt personer som äger eller arrenderar berörd mark.
- (35) För att icke-kommersiella ägare ska kunna behålla sina sällskapsdjur som tillhör de arter som är inkluderade på unionsförteckningen till dess att det dör av naturliga skäl måste det införas övergångsbestämmelser, på villkor att alla nödvändiga åtgärder vidtas för att undvika att djuret fortplantar sig eller slipper ut.
- (36) För att kommersiella operatörer som kan ha berättigade förväntningar, till exempel operatörer som har fått tillstånd i enlighet med förordning (EG) nr 708/2007, ska kunna göra sig av med sitt lager av invasiva främmande arter av unionsbetydelse efter denna förordnings ikraftträdande, är det motiverat att ge dem en period på två år för att slakta, på ett humant sätt avliva, sälja eller i tillämpliga fall lämna över exemplaren till forskning eller verksamheter för ex situ-bevarande.
- (37) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att förebygga, minimera och mildra de negativa effekterna av introduktionen och spridningen av invasiva främmande arter inom unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (38) Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att behålla eller anta regler för invasiva främmande arter av unionsbetydelse som är striktare än de regler som fastställs i denna förordning och att tillämpa bestämmelser liknande dem som fastställs i denna förordning för invasiva främmande arter av unionsbetydelse på invasiva främmande arter av medlemsstatsbetydelse. Varje sådan åtgärd bör vara förenlig med EUF-fördraget och anmälas till kommissionen i enlighet med unionsrätten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs regler för att förebygga, minimera och mildra de negativa effekterna på biologisk mångfald av såväl avsiktlig som oavsiktlig introduktion och spridning av invasiva främmande arter inom unionen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig på alla invasiva främmande arter.
2. Denna förordning är inte tillämplig på
  - a) arter som ändrar sitt naturliga utbredningsområde utan mänsklig aktivitet, till följd av förändrade ekologiska villkor och klimatförändring,
  - b) genetiskt modifierade organismer enligt definitionen i artikel 2 led 2 i direktiv 2001/18/EG,

- c) patogener som orsakar djursjukdomar; med djursjukdomar avses i denna förordning förekomsten av infektioner hos och angrepp på djur, som orsakats av en eller flera patogener som kan överföras till djur eller människa,
- d) skadegörare som förtecknas i bilaga I eller bilaga II till direktiv 2000/29/EG och skadegörare avseende vilka åtgärder har antagits i enlighet med artikel 16.3 i det direktivet,
- e) arter som förtecknas i bilaga IV till förordning (EG) nr 708/2007 när de används inom vattenbruk,
- f) mikroorganismer som tillverkas eller importeras för att användas i växtskyddsmedel som redan är godkända eller som håller på att bedömas enligt förordning (EG) nr 1107/2009, eller
- g) mikroorganismer som tillverkas eller importeras för att användas i biocidprodukter som redan är godkända eller som håller på att bedömas enligt förordning (EU) nr 528/2012.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *främmande art*: levande exemplar av en art, underart eller lägre taxonomisk enhet av djur, växter, svampar eller mikroorganismer som introduceras utanför sitt naturliga utbredningsområde, inbegripet alla delar, gameter, frön, ägg och förökningskroppar av dessa arter samt hybrider, sorter eller raser som kan överleva och sedan reproducera sig.
2. *invasiv främmande art*: främmande art vars introduktion eller spridning har konstaterats hota eller negativt inverka på biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster.
3. *invasiv främmande art av unionsbetydelse*: en invasiv främmande art vars negativa effekter anses vara sådana att de kräver samordnade åtgärder på unionsnivå enligt artikel 4.3.
4. *invasiv främmande art av medlemsstatsbetydelse*: en invasiv främmande art, som inte är en invasiv främmande art av unionsbetydelse, avseende vilken en medlemsstat på grundval av vetenskapliga belägg anser att de negativa effekterna av dess utsättning och spridning, även om dessa effekter inte är fullt bekräftade, är av betydelse för dess territorium eller en del av det, och kräver åtgärder på medlemsstatsnivå.
5. *biologisk mångfald*: variationsrikedomen bland levande organismer av alla ursprung, inklusive landbaserade, marina och andra akvatiska ekosystem och de ekologiska komplex i vilka de ingår; detta innefattar mångfald inom arter, mellan arter och av ekosystem.
6. *ekosystemtjänster*: ekosystemens direkta och indirekta bidrag till människors välbefinnande.
7. *introduktion*: förflyttning, till följd av mänsklig aktivitet, av en art utanför dess naturliga utbredningsområde.
8. *forskning*: beskrivande eller experimentell verksamhet som bedrivs under reglerade former för att erhålla nya vetenskapliga rön eller utveckla nya produkter, inbegripet de inledande faserna för att identifiera, karakterisera och isolera invasiva främmande arters genetiska egenskaper, utöver de egenskaper som gör en art invasiv, i den omfattning som krävs för att använda dessa egenskaper för att avla fram icke-invasiva arter.
9. *sluten förvaring*: hållande av en organism i slutna anläggningar från vilka organismen inte kan slippa ut eller spridas.
10. *ex situ-bevarande*: bevarandet av komponenter av biologisk mångfald utanför dess naturliga livsmiljöer.
11. *spridningsvägar*: vägar och mekanismer för introduktion och spridning av invasiva främmande arter.
12. *tidig upptäckt*: bekräftelse av att ett eller flera exemplar av en invasiv främmande art förekommer i miljön innan den har fått stor spridning.
13. *utrotning*: fullständigt och permanent avlägsnande av en population av invasiva främmande arter med dödliga eller icke-dödliga metoder.

14. *populationsbegränsning*: varje dödlig eller icke-dödlig åtgärd mot en population av en invasiv främmande art, som även minimerar påverkan på icke-målarter och deras livsmiljöer, i syfte att hålla antalet exemplar så lågt som möjligt så att artens invasiva förmåga och negativa effekter på biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster samt på människors hälsa eller ekonomi minimeras, även om det inte går att utrota arten.
15. *inneslutning*: varje åtgärd för att skapa barriärer som minimerar risken för att en population av en invasiv främmande art ska sprida sig utanför det invaderade området.
16. *stor spridning*: en invasiv främmande art vars population har passerat etableringsskedet, som innebär att en population är livskraftig och har spridit sig och koloniserat en stor andel av det potentiella utbredningsområde där arten kan överleva och reproducera sig.
17. *hantering*: varje dödlig eller icke-dödlig åtgärd för utrotning, populationsbegränsning eller inneslutning av en population av en invasiv främmande art, som även minimerar påverkan på icke-målarter och deras livsmiljöer.

Artikel 4

Förteckning över invasiva främmande arter av unionsbetydelse

1. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta en förteckning över invasiva främmande arter av unionsbetydelse (nedan kallad *unionsförteckningen*) på grundval av de kriterier som fastställs i punkt 3 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 27.2. Utkasten till genomförandeakter ska överlämnas till den kommitté som avses i artikel 27.1 senast den 2 januari 2016.
2. Kommissionen ska åtminstone vart sjätte år göra en omfattande översyn av unionsförteckningen och ska däremellan, när det är lämpligt, uppdatera den, i enlighet med det förfarande som avses i punkt 1, genom att:
  - a) Lägga till nya invasiva främmande arter.
  - b) Ta bort arter från förteckningen som inte längre uppfyller ett eller flera av de kriterier som fastställs i punkt 3.
3. Invasiva främmande arter ska endast föras upp på unionsförteckningen om de uppfyller samtliga följande kriterier:
  - a) De har baserat på tillgängliga vetenskapliga belägg konstaterats vara främmande för unionens territorium, utom de yttersta randområdena.
  - b) De har baserat på tillgängliga vetenskapliga belägg, konstaterats vara i stånd att etablera en livskraftig population och sprida sig i miljön under rådande förhållanden och under förutsebara klimatförhållanden i en biogeografisk region som är gemensam för fler än två medlemsstater eller en marin delregion, med undantag för deras yttersta randområden.
  - c) De har baserat på tillgängliga vetenskapliga belägg sannolikt stora negativa effekter på biologisk mångfald eller relaterade ekosystemtjänster och de kan även ha negativa effekter på mänsklig hälsa eller ekonomi.
  - d) Det har genom en riskbedömning som utförs enligt artikel 5.1 konstaterats att det krävs samordnade åtgärder på unionsnivå för att förhindra att arten introduceras, etableras eller sprids.
  - e) Det är sannolikt att uppförandet på unionsförteckningen effektivt kommer att förhindra, minimera eller mildra de negativa effekterna av dem.
4. Medlemsstaterna får lämna in en begäran till kommissionen om att invasiva främmande arter ska föras upp på unionsförteckningen. En sådan begäran ska omfatta följande:
  - a) Namnet på arten.
  - b) En riskbedömning utförd i enlighet med artikel 5.1.
  - c) Uppgifter som visar att de kriterier som fastställs i punkt 3 i denna artikel är uppfyllda.

5. I unionsförteckningen ska det vid behov hänvisas till de varor som dessa invasiva främmande arter i allmänhet förknippas med och deras nummer i den kombinerade nomenklatur som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 2658/87⁽¹⁾, och anges vilka kategorier av varor som ska vara föremål för offentliga kontroller enligt artikel 15 i den här förordningen.

6. När kommissionen antar eller uppdaterar unionsförteckningen ska den tillämpa de kriterier som anges i punkt 3 med vederbörlig hänsyn till genomförandekostnaderna för medlemsstaterna, kostnaderna för att inte vidta åtgärder, kostnadseffektiviteten och de socioekonomiska aspekterna. Unionsförteckningen ska företrädesvis omfatta de invasiva arter som

- a) ännu inte förekommer i unionen eller befinner sig i ett tidigt skede av invasion och som mest sannolikt kommer att medföra en betydande negativa effekt,
- b) redan är etablerade i unionen och som har de största negativa effekterna.

7. När kommissionen föreslår unionsförteckningen ska den även motivera att målen för denna förordning bättre kan uppnås genom åtgärder på unionsnivå.

Artikel 5

Riskbedömning

1. Vid tillämpning av artikel 4 ska en riskbedömning utföras i förhållande till det aktuella och det potentiella utbredningsområdet för invasiva främmande arter med beaktande av följande:

- a) En beskrivning av arten med dess taxonomiska identitet, historia samt dess naturliga och potentiella utbredningsområde.
- b) En beskrivning av dess reproduktions- och spridningsmönster samt dynamik, däribland en bedömning av om det föreligger sådana miljöförhållanden som krävs för dess reproduktion och spridning.
- c) En beskrivning av de möjliga vägarna för introduktion och spridning av arten, både avsiktliga och oavsiktliga, i förekommande fall även de varor som arten vanligtvis är förknippad med.
- d) En grundlig bedömning av risken för introduktion, etablering och spridning i berörda biogeografiska områden under rådande förhållanden och under förutsebara förhållanden till följd av klimatförändring.
- e) En beskrivning av artens nuvarande utbredning samt om arten redan förekommer i unionen eller i grannländer, och en prognos över dess sannolika framtida utbredning.
- f) En beskrivning av de negativa effekterna på biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster, inbegripet på inhemska arter, skyddade områden och hotade livsmiljöer samt på människors hälsa, säkerhet och ekonomi, inbegripet en bedömning av potentiella framtida effekter med beaktande av tillgänglig vetenskaplig kunskap.
- g) En bedömning av de potentiella kostnaderna för skador.
- h) En beskrivning av artens kända användningar samt sociala och ekonomiska fördelar med dessa användningar.

2. När kommissionen föreslår vilka arter som ska förtecknas som invasiva främmande arter av unionsbetydelse ska den utföra de riskbedömningar som avses i punkt 1.

När en medlemsstat lämnar in en begäran om att föra upp en art på unionsförteckningen ska den vara ansvarig för att utföra den riskbedömning som avses i punkt 1. Vid behov får kommissionen bistå medlemsstaterna att utarbeta sådana riskbedömningar i den mån det gäller riskbedömningarnas europeiska dimension.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att ytterligare specificera typen av godtagbara uppgifter med avseende på tillämpningen av artikel 4.3 b och detaljerat beskriva tillämpningen av punkt 1 a–h i den här artikeln. Den detaljerade beskrivningen ska inbegripa den metod som ska användas för riskbedömningarna, med hänsyn till gällande nationella och internationella normer och behovet av att prioritera åtgärder mot invasiva främmande arter som är förknippade med, eller som kan orsaka, en betydande negativ effekt på biologisk mångfald eller relaterade ekosystemtjänster, samt på mänsklig hälsa eller ekonomi, sådan negativ effekt som anses vara en försvärande omständighet. Det är av särskild betydelse att kommissionen följer sin sedvanliga praxis och genomför samråd med experter, inbegripet experter från medlemsstaterna, innan den antar dessa delegerade akter.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

Artikel 6

Bestämmelser för de yttersta randområdena

1. Invasiva främmande arter av unionsbetydelse ska varken omfattas av artikel 7 eller artiklarna 13–20 i de yttersta randområdena.
2. Senast den 2 januari 2017 ska varje medlemsstat med yttersta randområden, för vart och ett av dessa områden, i samråd med dessa områden, anta en förteckning över invasiva främmande arter av betydelse.
3. När det gäller de invasiva främmande arter som ingår i de förteckningar som avses i punkt 2 i den här artikeln får medlemsstaterna inom respektive yttersta randområde, om så är lämpligt, tillämpa de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 7–9, 13–17, 19 och 20. Dessa åtgärder ska vara förenliga med EUF-fördraget och anmälas till kommissionen i enlighet med unionsrätten.
4. Medlemsstaterna ska omedelbart underrätta kommissionen och informera övriga medlemsstater om de förteckningar som avses i punkt 2 och om alla uppdateringar av de förteckningarna.

KAPITEL II

FÖREBYGGANDE ÅTGÄRDER

Artikel 7

Restriktioner

1. Invasiva främmande arter av unionsbetydelse får inte avsiktligt
  - a) föras in på unionens territorium, inklusive transiteras under tullövervakning,
  - b) hållas, inte heller i sluten förvaring,
  - c) födas upp, inte heller i sluten förvaring,
  - d) transporteras till, från eller inom unionen, utom för transport av arter till anläggningar i samband med utrotning,
  - e) släppas ut på marknaden,
  - f) användas eller utbytas,
  - g) tillåtas reproducera sig, växa eller odlas, inte heller i sluten förvaring, eller
  - h) släppas ut i miljön.
2. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att förebygga oavsiktlig introduktion eller spridning, inbegripet, i tillämpliga fall, på grund av grov vårdslöshet, av invasiva främmande arter av unionsbetydelse.

Artikel 8

Tillstånd

1. Genom undantag från de restriktioner som anges i artikel 7.1 a, b, c, d, f och g, och om inte annat följer av punkt 2 i den här artikeln, ska medlemsstaterna upprätta ett tillståndssystem för att ge verksamheter möjlighet att bedriva forskning med, eller *ex situ*-bevarande av, invasiva främmande arter av unionsbetydelse. Om det inte är möjligt att undvika användning av produkter som härrör från invasiva främmande arter av unionsbetydelse för att förbättra människors hälsa, får medlemsstaterna även inbegripa vetenskaplig verksamhet och efterföljande medicinsk användning i tillståndssystemet.
2. Medlemsstaterna ska ge de behöriga myndigheterna befogenhet att utfärda de tillstånd som avses i punkt 1 för aktiviteter som bedrivs i sluten förvaring som uppfyller samtliga följande villkor:
  - a) Den invasiva främmande arten av unionsbetydelse hålls och hanteras i sluten förvaring enligt vad som avses i punkt 3.
  - b) Verksamheten ska bedrivas av personal med lämpliga kvalifikationer enligt vad som fastställs av de behöriga myndigheterna.
  - c) Transport till och från sluten förvaring genomförs under förhållanden som utesluter att den invasiva främmande arten kan slippa ut, enligt vad som fastställs i tillståndet.

- d) Invasiva främmande arter av unionsbetydelse som är djur är märkta eller på ett effektivt sätt identifierade på annat sätt när så är lämpligt, med metoder som inte orsakar smärta, oro eller lidande som kan förhindras.
- e) Risken för att exemplar av en art slipper ut, sprids eller avlägsnas hanteras effektivt med hänsyn till artens identitet, biologi och spridningssätt, verksamheten och den tänkta slutna förvaringen, samspelet med miljön och andra relevanta faktorer.
- f) Ett kontinuerligt övervakningssystem och en beredskapsplan som omfattar eventuella fall av att exemplar av en art slipper ut eller av spridning utarbetas av sökanden, inbegripet en plan för utrotning. Beredskapsplanen ska godkännas av den behöriga myndigheten. Om exemplar av en art slipper ut eller arten sprids ska beredskapsplanen genomföras omgående och tillståndet får återkallas tillfälligt eller slutgiltigt.

Det tillstånd som avses i punkt 1 ska vara begränsat till ett antal invasiva främmande arter och exemplar som inte överskrider den slutna förvaringens kapacitet. Det ska omfatta de restriktioner som krävs för att minska risken för att den berörda arten slipper ut eller spridning av denna. Det ska hela tiden åtfölja de invasiva främmande arter som avses när dessa arter in i eller transporteras inom unionen.

3. Exemplar ska anses hållna i slutna förvaring om följande villkor är uppfyllda:

- a) Exemplaren är fysiskt isolerade, och de kan inte slippa ut eller spridas eller avlägsnas från förvaringen av obehöriga personer.
- b) Rengörings-, avfallshanterings- och underhållsprotokoll ska säkerställa att inga exemplar eller delar med reproduktionsförmåga kan slippa ut, spridas eller avlägsnas av obehöriga personer.
- c) Exemplaren avlägsnas från förvaringen, bortskaffas, destrueras eller avlivas humanit, på ett sådant sätt att fortplantning eller reproduktion utanför förvaringen utesluts.

4. När sökanden ansöker om tillstånd ska denne tillhandahålla alla uppgifter som behövs för att den behöriga myndigheten ska kunna bedöma om de villkor som avses i punkterna 2 och 3 är uppfyllda.

5. Medlemsstaterna ska ge den behöriga myndigheten befogenhet att när som helst, tillfälligt eller slutgiltigt, återkalla tillståndet om oförutsedda händelser med negativ effekt på biologisk mångfald eller relaterade ekosystemtjänster inträffar. Varje återkallande av ett tillstånd ska vara vetenskapligt motiverat och, om de vetenskapliga uppgifterna är otillräckliga, motiverat av försiktighetsprincipen och med beaktande av nationella administrativa bestämmelser.

6. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta formatet på den handling som utgör ett bevis för det tillstånd som utfärdas av en medlemsstats behöriga myndigheter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 27.2. Medlemsstaterna ska använda det formatet för en handling som följer med tillståndet.

7. När det gäller alla tillstånd som utfärdats i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna utan dröjsmål offentliggöra minst följande information på internet:

- a) Det vetenskapliga namnet och det svenska namnet på den invasiva främmande art av unionsbetydelse för vilken tillståndet har utfärdats.
- b) Antal eller volym berörda exemplar.
- c) För vilket syfte tillståndet har utfärdats.
- d) Kodnumren i den kombinerade nomenklaturen i enlighet med vad som föreskrivs i förordning (EEG) nr 2658/87.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga myndigheter utför inspektioner i syfte att säkerställa att verksamheten uppfyller de villkor som anges i de utfärdade tillstånden.

Artikel 9

Godkännande

1. I undantagsfall får medlemsstaterna av tvingande hänsyn till allmänintresset, inbegripet sociala och ekonomiska hänsyn, med förbehåll för godkännande av kommissionen, utfärda tillstånd som möjliggör att verksamheter utövar annan verksamhet än den som avses i artikel 8.1, i enlighet med förfarandet som avses i den här artikeln och på de villkor som fastställs i artikel 8.2 och 8.3.

2. Kommissionen ska inrätta och driva ett elektroniskt system för godkännande och ska besluta om ansökningar om godkännande inom 60 dagar från mottagandet av en ansökan.

3. Ansökningar om godkännande ska lämnas in av medlemsstaterna genom det system som avses i punkt 2.

4. En ansökan om godkännande ska innehålla följande:
  - a) Närmare uppgifter om verksamheten eller grupperna av verksamheter, inbegripet deras namn och adress.
  - b) Det vetenskapliga latinska namnet och det svenska namnet på den invasiva främmande art av unionsbetydelse för vilken godkännandet begärs.
  - c) Kodnumren i den kombinerade nomenklaturen enligt vad som föreskrivs i förordning (EEG) nr 2658/87.
  - d) Antalet eller volym berörda exemplar.
  - e) Skälen för det begärda godkännandet.
  - f) En detaljerad beskrivning av de planerade åtgärderna för att säkerställa att den invasiva främmande arten av unionsbetydelse inte kan slippa ut eller sprida sig från den slutna förvaringsanläggning där den ska hållas och hanteras liksom vilka åtgärder som ska säkerställa att eventuell nödvändig transport av arten sker under förutsättningar som utesluter att den slipper ut.
  - g) En bedömning av risken att den invasiva främmande arten av unionsbetydelse för vilken godkännande begärs slipper ut, åtföljd av en beskrivning av de riskreducerande åtgärder som ska genomföras.
  - h) En beskrivning av det planerade övervakningssystemet och av den beredskapsplan som utarbetats för att man ska kunna hantera ett eventuellt fall av exemplar som slipper ut eller av spridning, inbegripet, vid behov, en plan för utrotning.
  - i) En beskrivning av relevant nationell rätt som är tillämplig på dessa verksamheter.
5. Godkännanden som utfärdas av kommissionen ska anmälas till den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten. Ett godkännande ska vara specifikt för en viss verksamhet, oberoende av vilket ansökningsförfarande som följs i enlighet med punkt 4 a, och ska inbegripa den information som avses i punkt 4 och ange giltighetstiden för godkännandet. Ett godkännande ska även innehålla bestämmelser om leverans till verksamheten av ytterligare exemplar eller ersättningsexemplar för användning i verksamheten som man har begärt godkännande för.
6. Efter ett godkännande från kommissionen får den behöriga myndigheten utfärda det tillstånd som avses i punkt 1 i den här artikeln i enlighet med artikel 8.4–8.8. Tillståndet ska inbegripa alla de bestämmelser som anges i godkännandet utfärdat av kommissionen.
7. Kommissionen ska avslå en ansökan om godkännande om en relevant skyldighet som följer av denna förordning inte uppfylls.
8. Kommissionen ska så snart som möjligt informera den berörda medlemsstaten om varje avslag på en ansökan enligt punkt 7 och ange skälen för avslaget.

Artikel 10

Nödåtgärder

1. Om en medlemsstat har uppgifter som tyder på förekomst inom eller överhängande risk för introduktion i medlemsstatens territorium av en invasiv främmande art som inte ingår i unionsförteckningen, men där behöriga myndigheter på grundval av preliminära vetenskapliga belägg har konstaterat att arten sannolikt uppfyller kriterierna i artikel 4.3, får medlemsstaten omedelbart vidta nödåtgärder i form av någon av de restriktioner som anges i artikel 7.1.
2. Den medlemsstat som inom sitt nationella territorium vidtar nödåtgärder som omfattar tillämpning av artikel 7.1 a, d eller e ska omedelbart underrätta kommissionen och alla övriga medlemsstater om de åtgärder som vidtagits och de uppgifter som motiverar dessa åtgärder.
3. Den berörda medlemsstaten ska utan dröjsmål och under alla omständigheter inom 24 månader från dagen för antagandet av beslutet om att vidta nödåtgärder utföra en riskbedömning enligt artikel 5 för den art som omfattas av nödåtgärderna, med hänsyn till tillgänglig teknisk och vetenskaplig information, i syfte att föra in den invasiva främmande arten i unionsförteckningen.
4. När kommissionen tar emot den underrättelse som avses i punkt 2 i den här artikeln eller har andra uppgifter som tyder på förekomst eller överhängande risk för introduktion i unionen av en invasiv främmande art som inte ingår i unionsförteckningen men som sannolikt uppfyller kriterierna i artikel 4.3, ska kommissionen genom genomförandeakter avgöra, på grundval av preliminära vetenskapliga belägg, om arten sannolikt uppfyller kriterierna, och anta nödåtgärder för unionen i form av någon av de restriktioner som avses i artikel 7.1 i förhållande till de risker som arten medför när den konstaterar att kriterierna i artikel 4.3 sannolikt kommer att uppfyllas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 27.2.

5. Om kommissionen antar en genomförandeakt som avses i punkt 4 ska medlemsstaterna vid behov upphäva eller ändra varje nödgård som de har vidtagit.
6. Om kommissionen tar upp den invasiva främmande arten på unionsförteckningen ska medlemsstaterna även upphäva eller ändra sina nödgårdar.
7. Om den invasiva främmande arten efter den riskbedömning som utförts enligt punkt 3 i den här artikeln inte tas upp av kommissionen på unionsförteckningen ska medlemsstaterna upphäva de nödgårdar som vidtagits enligt punkt 1 i den här artikeln, och de får ta upp denna art på en nationell förteckning över invasiva arter av medlemsstatsbetydelse enligt artikel 12.1 samt överväga utökad regionalt samarbete i enlighet med artikel 11.

Artikel 11

Invasiva främmande arter av regional betydelse och för unionen inhemska arter

1. Medlemsstaterna får på grundval av den nationella förteckning över invasiva främmande arter av medlemsstatsbetydelse som fastställts i enlighet med artikel 12 fastställa vilka för unionen inhemska eller främmande arter som kräver ett utökad regionalt samarbete.
2. På begäran av de berörda medlemsstaterna ska kommissionen agera för att underlätta samarbete och samordning bland dessa berörda medlemsstater i enlighet med artikel 22.1. Vid behov får kommissionen på grundval av vissa invasiva främmande arters effekter på biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster, liksom på människors hälsa och ekonomin, och under förutsättning att det är noggrant underbyggt av en omfattande analys av berättigandet av ett utökad regionalt samarbete mellan de begärande medlemsstaterna, genom genomförandeakter kräva att de berörda medlemsstaterna i tillämpliga delar, på sitt territorium eller på en del av det, tillämpar artiklarna 13, 14 och 16, artikel 17, utan hinder av artikel 18, samt artiklarna 19 och 20 beroende på vad som är lämpligt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 27.2.
3. De invasiva främmande arter av regional betydelse som är inhemska i en medlemsstat får på den medlemsstatens territorium inte omfattas av bestämmelserna i artiklarna 13, 14, 16, 17, 19, 20 och 24. De medlemsstater i vilka dessa arter är inhemska ska samarbeta med de berörda medlemsstaterna när det gäller bedömningen av spridningsvägarna i enlighet med artikel 13 och får i samråd med de övriga medlemsstaterna anta relevanta åtgärder för att undvika ytterligare spridning av dessa arter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 22.1.

Artikel 12

Invasiva främmande arter av medlemsstatsbetydelse

1. Medlemsstaterna får upprätta en nationell förteckning över invasiva främmande arter av medlemsstatsbetydelse. När det gäller de invasiva främmande arterna får medlemsstaten på sitt territorium vid behov tillämpa sådana åtgärder som föreskrivs i artiklarna 7, 8, 13–17, 19 och 20. Dessa åtgärder ska vara förenliga med EUF-fördraget och anmälas till kommissionen i enlighet med unionsrätten.
2. Medlemsstaterna ska informera kommissionen och övriga medlemsstater om de arter som de betraktar som invasiva främmande arter av medlemsstatsbetydelse och om de åtgärder som tillämpas i enlighet med punkt 1.

Artikel 13

Handlingsplaner för invasiva främmande arters spridningsvägar

1. Medlemsstaterna ska inom 18 månader efter antagandet av unionsförteckningen göra en uttömmande analys av spridningsvägarna för oavsiktlig introduktion och spridning av invasiva främmande arter av unionsbetydelse åtminstone på deras territorium liksom i deras marina vatten, enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/56/EG, och identifiera de spridningsvägar som kräver prioriterade åtgärder (*prioriterade spridningsvägar*) på grund av artvolymen eller på grund av de skador som de arter som förs in i unionen via dessa spridningsvägar kan orsaka.
2. Inom tre år från antagandet av unionsförteckningen ska varje medlemsstat upprätta och genomföra en enskild handlingsplan eller en uppsättning handlingsplaner för att ta itu med de prioriterade spridningsvägar som medlemsstaten har identifierat enligt punkt 1. Handlingsplanerna ska innehålla tidplaner för åtgärderna och en beskrivning av de åtgärder som ska vidtas samt vid behov frivilliga åtgärder och riktlinjer för god praxis för att hantera de prioriterade spridningsvägarna och förhindra oavsiktlig introduktion och spridning av invasiva främmande arter i unionen.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa samordning i syfte att upprätta en enskild handlingsplan eller en uppsättning handlingsplaner som samordnats på lämplig regional nivå i enlighet med artikel 22.1. Om sådana regionala handlingsplaner inte upprättas ska medlemsstaterna upprätta och genomföra handlingsplaner för medlemsstatens territorium, och som i möjligaste mån samordnats på lämplig regional nivå.

4. De handlingsplaner som avses i punkt 2 i denna artikel ska särskilt innefatta åtgärder grundade på en kostnadsnyttoanalys, för att

- a) öka medvetenheten,
- b) minimera kontaminering av varor, råvaror, fordon och utrustning på grund av exemplar av invasiva främmande arter, inbegripet åtgärder för att hantera transport av invasiva främmande arter från tredjeländer,
- c) säkerställa ändamålsenliga kontroller vid unionens gränser, utöver de offentliga kontroller som anges i artikel 15.

5. De handlingsplaner som upprättats i enlighet med punkt 2 ska snarast överlämnas till kommissionen. Medlemsstaterna ska se över handlingsplanerna och överlämna dem till kommissionen åtminstone vart sjätte år.

KAPITEL III

TIDIG UPPTÄCKT OCH SNABB UTROTNING

Artikel 14

Övervakningssystem

1. Inom 18 månader från antagandet av unionsförteckningen ska medlemsstaterna inrätta ett övervakningssystem för invasiva främmande arter av unionsbetydelse eller inbegripa det i sina befintliga system, för att samla in och registrera uppgifter om invasiva främmande arters förekomst i miljön genom undersökning, övervakning eller andra förfaranden för att förhindra att invasiva främmande arter sprids till eller inom unionen.

2. Det övervakningssystem som avses i punkt 1 i denna artikel ska

- a) omfatta medlemsstaternas territorium, inklusive deras territorialvatten, och fastställa förekomst och utbredning av nya och redan etablerade invasiva främmande arter av unionsbetydelse,
- b) vara tillräckligt dynamiskt för att snabbt upptäcka ny förekomst i miljön, på medlemsstatens territorium eller i en del av en medlemsstats territorium, av en invasiv främmande art av unionsbetydelse, vars närvaro inte tidigare var känd,
- c) bygga vidare på, vara förenligt med och undvika dubblering av relevanta bestämmelser om bedömning och övervakning som anges i unionsrätten eller i internationella avtal och använda den information som finns i befintliga övervakningssystem enligt artikel 11 i direktiv 92/43/EEG, artikel 8 i direktiv 2000/60/EG och artikel 11 i direktiv 2008/56/EG,
- d) i möjligaste mån ta hänsyn till relevanta gränsöverskridande effekter och gränsöverskridande egenskaper.

Artikel 15

Offentliga kontroller

1. Senast den 2 januari 2016 ska medlemsstaterna ha infört fullt fungerande strukturer för att utföra de offentliga kontroller som krävs för att förhindra avsiktlig introduktion i unionen av invasiva främmande arter av unionsbetydelse. Dessa offentliga kontroller ska tillämpas på de kategorier av varor som omfattas av de kodnummer i den kombinerade nomenklaturen som det hänvisas till i unionsförteckningen, enligt artikel 4.5.

2. De behöriga myndigheterna ska utföra lämpliga riskbedömningskontroller på de varor som avses i punkt 1 i denna artikel och därvid kontrollera att

- a) de inte ingår i unionsförteckningen, eller
- b) de omfattas av ett giltigt tillstånd som avses i artikel 8.

3. De kontroller som avses i punkt 2 i den här artikeln och som består av kontroller av handlingar och identitet samt vid behov fysiska kontroller ska äga rum när de varor som avses i punkt 1 i den här artikeln förs in till unionen. I de fall där unionsrätten om offentliga kontroller redan föreskriver särskilda offentliga kontroller vid gränsstationer i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004 och direktiv 91/496/EEG och direktiv 97/78/EG eller vid införselorter i enlighet med direktiv 2000/29/EG för de kategorier av varor som avses i punkt 1 i den här artikeln, ska medlemsstaterna överföra ansvaret för utförandet av de kontroller som avses i punkt 2 i den här artikeln till de behöriga myndigheter som ansvarar för dessa kontroller i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 882/2004 eller artikel 2.1 g i direktiv 2000/29/EG.

4. Vid hantering i frizoner eller frilager och hänförande av de varor som avses i punkt 1 till tullförfarandena för övergång till fri omsättning, transitering, tullager, aktiv förädling, bearbetning under tullkontroll och temporär import ska tullmyndigheten lämna in något av följande:

- a) Den av de behöriga myndigheter som avses i punkt 3 i denna artikel vederbörligen ifyllda relevanta införselhandling i vilken det intygas att de villkor som avses i punkt 2 i denna artikel är uppfyllda, i de fall där kontrollerna har genomförts vid gränsstationer i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004 och direktiv 91/496/EEG och direktiv 97/78/EG eller vid införselorter i enlighet med artikel 2.1 j i direktiv 2000/29/EG. Det tullförfarande som anges däri ska följas.
- b) I det fall där varorna inte är föremål för offentlig kontroll enligt unionsrätten, andra handlingar som visar att kontrollerna har genomförts med tillfredsställande resultat och den därav följande införselhandlingen.

Dessa handlingar får även lämnas i elektronisk form.

5. Om det vid kontrollerna fastställs att denna förordning inte efterlevs ska

- a) tullmyndigheterna tills vidare tillfälligt upphäva tullförfarandet eller hålla kvar varorna,
- b) de behöriga myndigheter som avses i punkt 3 hålla kvar varorna.

I fall där varor hålls kvar ska den behöriga myndighet som ansvarar för tillämpningen av denna förordning överta ansvaret för dem. Denna myndighet ska agera i enlighet med gällande nationell lagstiftning. Medlemsstaterna får delegera specifika funktioner till andra myndigheter.

6. Den fysiska eller juridiska person som fört in varorna till unionen ska stå för de kostnader som uppstått under tiden kontrollen utförs och för de kostnader som uppstått med anledning av bristande efterlevnad, såvida inte den berörda medlemsstaten beslutar något annat.

7. Medlemsstaterna ska införa förfaranden för att se till att alla berörda myndigheter utbyter relevant information och att de samarbetar om och samordnar de kontroller som avses i punkt 2 på ett effektivt och ändamålsenligt sätt.

8. Kommissionen ska tillsammans med alla medlemsstater på grundval av bästa praxis ta fram riktlinjer och utbildningsprogram för att underlätta identifiering och upptäckt av invasiva främmande arter av unionsbetydelse och genomförande av effektiva och ändamålsenliga kontroller.

9. Om tillstånd har utfärdats i enlighet med artikel 8 ska man i tulldeklarationen eller relevant anmälan till gränsstationen hänvisa till ett giltigt tillstånd för de deklarerade varorna.

Artikel 16

Anmälan om tidig upptäckt

1. Medlemsstaterna ska använda det övervakningssystem som inrättats enligt artikel 14 och den information som samlats in vid de offentliga kontroller som föreskrivs i artikel 15 för att bekräfta tidig upptäckt av introduktion eller förekomst av invasiva främmande arter av unionsbetydelse.

2. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål skriftligen anmäla tidig upptäckt av introduktion eller förekomst av invasiva främmande arter av unionsbetydelse till kommissionen och informera övriga medlemsstater särskilt om följande:

- a) Ny förekomst på deras territorium eller i en del av deras territorium av en art som ingår i unionsförteckningen och vars närvaro inte tidigare var känd inom deras territorium eller en del av deras territorium.
- b) Återkomst på deras territorium eller i en del av deras territorium av en art som ingår i unionsförteckningen efter det att arten har rapporterats som utrotad.

Artikel 17

Snabb utrotning i ett tidigt skede av invasionen

1. Efter tidig upptäckt och inom tre månader från det att den anmälan om tidig upptäckt som avses i artikel 16 har överlämnats, ska medlemsstaterna vidta utrotningsåtgärder och anmäla dessa åtgärder till kommissionen samt informera övriga medlemsstater.

2. När medlemsstaterna vidtar utrotningsåtgärder ska de se till att de metoder som används är effektiva för att avlägsna populationen av den berörda invasiva främmande arten fullständigt och permanent, med vederbörlig hänsyn till människors hälsa och miljön, särskilt icke-målarter och deras livsmiljöer, och se till att djuren skonas från smärta, oro eller lidande som kan undvikas.

3. Medlemsstaterna ska övervaka att utrotningen är effektiv. Medlemsstaterna kan använda det övervakningssystem som föreskrivs i artikel 14 i detta syfte. Övervakningen ska vid behov även inbegripa en bedömning av påverkan på icke-målarter som inte berörs.
4. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om effektiviteten i de vidtagna åtgärderna och underrätta kommissionen när en population av en invasiv främmande art av unionsbetydelse har utrotats. De ska även tillhandahålla andra medlemsstater denna information.

Artikel 18

Undantag från skyldigheten att snabbt utrota

1. Medlemsstaterna får på grundval av gedigna vetenskapliga belägg inom två månader från upptäckten av en invasiv främmande art enligt artikel 16 besluta att avstå från utrotningsåtgärder om minst ett av följande villkor är uppfyllda:
  - a) Det har visats att utrotning inte är tekniskt genomförbar eftersom de tillgängliga utrotningsmetoderna inte går att använda i den miljö där den invasiva främmande arten är etablerad.
  - b) En kostnads-nyttoanalys grundad på tillgänglig information visar med rimlig säkerhet att kostnaderna på lång sikt kommer att bli exceptionellt höga och oproportionella i förhållande till fördelarna med utrotningen.
  - c) Utrotningsmetoder är inte tillgängliga, eller är tillgängliga men har mycket allvarliga negativa effekter på människors hälsa, miljön eller andra arter.

Den berörda medlemsstaten ska utan dröjsmål skriftligen anmäla sitt beslut till kommissionen. Anmälan ska åtföljas av alla de styrkande uppgifter som avses i leden a, b och c i första stycket.

2. Kommissionen får besluta att genom genomförandeakter avslå det beslut som anmäls i enlighet med punkt 1 andra stycket om de villkor som fastställs däri inte är uppfyllda.
3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 27.2. Utkosten till genomförandeakter ska överlämnas till den kommitté som avses i artikel 27.1 inom två månader från dagen för medlemsstatens anmälan.
4. Medlemsstaterna ska se till att inneslutningsåtgärder vidtas för att undvika ytterligare spridning av den invasiva främmande arten till andra medlemsstater om, enligt punkt 1, utrotningsåtgärder inte vidtas.
5. Om kommissionen avslår ett beslut meddelat i enlighet med punkt 1 andra stycket i den här artikeln ska den berörda medlemsstaten utan dröjsmål vidta de utrotningsåtgärder som avses i artikel 17.
6. Om kommissionen inte avslår ett beslut som anmäls i enlighet med punkt 1 andra stycket i den här artikeln ska den invasiva främmande arten omfattas av de hanteringsåtgärder som avses i artikel 19.

KAPITEL IV

HANTERING AV INVASIVA FRÄMMANDE ARTER SOM HAR STOR SPRIDNING

Artikel 19

Hanteringsåtgärder

1. Medlemsstaterna ska inom 18 månader från det att en invasiv främmande art har förts upp på unionsförteckningen ha infört effektiva hanteringsåtgärder för de invasiva främmande arter av unionsbetydelse som medlemsstaterna har konstaterat ha stor spridning inom deras territorium, för att minimera effekterna på biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster samt, i förekommande fall, människors hälsa och ekonomin.

Hanteringsåtgärderna ska vara proportionella i förhållande till miljöpåverkan och lämpliga i förhållande till medlemsstaternas särskilda omständigheter, baseras på en kostnads-nyttoanalys och i möjligaste mån även omfatta de återställandeåtgärder som avses i artikel 20. De ska prioriteras på grundval av riskbedömningen och deras kostnadseffektivitet.

2. Hanteringsåtgärderna ska bestå av dödliga eller icke-dödliga fysiska, kemiska eller biologiska åtgärder för utrotning, populationsbegränsning eller inneslutning av en population av en invasiv främmande art. Om så är lämpligt ska hanteringsåtgärderna omfatta insatser som avser det mottagande ekosystemet i syfte att öka dess motståndskraft mot pågående och kommande invasioner. Kommersiell användning av redan etablerade invasiva främmande arter kan tillfälligt tillåtas inom ramen för hanteringsåtgärder för utrotning, populationsbegränsning eller inneslutning, om detta är synnerligen motiverat och förutsatt att alla lämpliga kontroller har gjorts i syfte att undvika ytterligare spridning.

3. När medlemsstaterna vidtar hanteringsåtgärder och väljer vilka metoder de ska använda, ska de ta hänsyn till människors hälsa och miljön, särskilt till icke-målarter och deras livsmiljöer, och att de djur som utgör målarten skonas från smärta, oro eller lidande som kan undvikas, utan att hanteringsåtgärdernas effektivitet äventyras.

4. Det övervakningssystem som föreskrivs i artikel 14 ska utformas och användas för att övervaka hur effektiva åtgärderna för utrotning, populationsbegränsning eller inneslutning är när det gäller att minimera effekterna på biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster samt, i förekommande fall, människors hälsa och ekonomin. Övervakningen ska vid behov även inbegripa en bedömning av effekterna på icke-målarter.

5. När det finns en betydande risk för att en invasiv främmande art av unionsbetydelse ska sprida sig till en annan medlemsstat, ska de medlemsstater där den arten förekommer omedelbart underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen. Om så är lämpligt ska de berörda medlemsstaterna vidta gemensamt överenskomna hanteringsåtgärder. Om tredjeländer också kan påverkas av spridningen ska den berörda medlemsstaten sträva efter att informera de berörda tredjeländerna.

Artikel 20

Återställande av skadade ekosystem

1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga återställandeåtgärder för att underlätta återhämtningen av ett ekosystem som har försämrats, skadats eller förstörts av en invasiv främmande art av unionsbetydelse, om inte en kostnads-nyttanalys grundad på tillgänglig information med rimlig säkerhet visar att kostnaderna för dessa åtgärder kommer att bli höga och oproportionella i förhållande till fördelarna med ett återställande.

2. De återställandeåtgärder som avses i punkt 1 ska åtminstone omfatta följande:

- a) Åtgärder för att öka förmågan hos ett ekosystem som är exponerat för störningar som orsakats av förekomsten av invasiva främmande arter av unionsbetydelse att stå emot, absorbera, anpassa sig till och återhämta sig från effekterna av störningen.
- b) Stödåtgärder för att förhindra en ny invasion efter en utrotningsinsats.

KAPITEL V

HORISONTELLA BESTÄMMELSER

Artikel 21

Kostnadstäckning

I enlighet med principen att förorenaren betalar, och utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG⁽¹⁾, ska medlemsstaterna sträva efter att täcka kostnaderna för de åtgärder som krävs för att förebygga, minimera eller mildra de invasiva främmande arternas negativa påverkan, inbegripet miljö- och resurskostnader liksom återställandekostnader.

Artikel 22

Samarbete och samordning

1. Medlemsstaterna ska när de uppfyller sina skyldigheter enligt denna förordning göra sitt bästa för att säkerställa nära samordning med alla berörda medlemsstater och om det är praktiskt och lämpligt använda sig av befintliga strukturer som har sitt upphov i regionala eller internationella avtal. De berörda medlemsstaterna ska i synnerhet sträva efter att säkerställa samordning med andra medlemsstater som

- a) är en del av samma marina delregioner i enlighet med artikel 4.2 i direktiv 2008/56/EG när det gäller marina arter,
- b) är en del av samma biogeografiska region i enlighet med artikel 1 c iii i direktiv 92/43/EEG när det gäller icke-marina arter,
- c) delar samma gränser,
- d) är belägna vid samma avrinningsområde i enlighet med artikel 2.13 i direktiv 2000/60/EG när det gäller sötvattenarter, eller
- e) har något annat gemensamt intresse.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56).

Kommissionen ska på de berörda medlemsstaternas begäran agera för att främja samordningen.

2. Medlemsstaterna ska när de uppfyller sina skyldigheter enligt denna förordning eftersträva samarbete med tredje länder, om så är lämpligt, inbegripet genom befintliga strukturer som har sitt upphov i regionala eller internationella avtal, i syfte att nå målen i denna förordning.

3. Medlemsstaterna får även tillämpa bestämmelser, som de som avses i punkt 1 i den här artikeln, för att säkerställa samordning och samarbete med andra relevanta medlemsstater när det gäller de invasiva främmande arter av medlemsstatsbetydelse som fastställts i nationella förteckningar som antagits i enlighet med artikel 12.1. Medlemsstaterna får även inrätta mekanismer för samarbete på lämplig nivå när det gäller dessa invasiva främmande arter. Sådana mekanismer får inbegripa utbyte av information och data, handlingsplaner för spridningsvägar och utbyte av bästa praxis för hantering, kontroll och utrotning av invasiva främmande arter, system för tidig varning samt program för att öka allmänhetens medvetenhet eller kunskaper.

Artikel 23

Strängare nationella regler

Medlemsstaterna får behålla eller anta strängare nationella regler i syfte att förhindra introduktion, etablering och spridning av invasiva främmande arter. Dessa åtgärder ska vara förenliga med EUF-fördraget och anmälas till kommissionen i enlighet med unionsrätten.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

Rapportering och översyn

1. Senast den 1 juni 2019 och vart sjätte år därefter ska medlemsstaterna uppdatera och överföra följande till kommissionen:

- a) En beskrivning, eller en uppdaterad version därav, av övervakningssystemet enligt artikel 14 och det offentliga systemet för kontroll av främmande arter som förs in i unionen enligt artikel 15.
- b) Utbredningen av de invasiva främmande arter av unionsbetydelse eller av regional betydelse i enlighet med artikel 11.2 som förekommer på deras territorium, inbegripet information om deras migrations- eller reproduktionsmönster.
- c) Information om de arter som betraktas som invasiva främmande arter av medlemsstatsbetydelse enligt artikel 12.2.
- d) De handlingsplaner som avses i artikel 13.2.
- e) Samlad information för hela det nationella territoriet om de utrotningsåtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 17, de hanteringsåtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 19, deras effektivitet samt deras påverkan på icke-målarter.
- f) Antalet tillstånd som avses i artikel 8 och det syfte för vilket de har utfärdats.
- g) Åtgärder som vidtagits för att informera allmänheten om förekomsten av invasiva främmande arter och eventuella åtgärder som medborgare uppmanats att vidta.
- h) De inspektioner som krävs enligt artikel 8.8.
- i) Information om kostnaderna för de åtgärder som vidtagits för att följa denna förordning, om sådan finns tillgänglig.

2. Medlemsstaterna ska senast den 5 november 2015 underrätta kommissionen och informera övriga medlemsstater om de behöriga myndigheter som ansvarar för tillämpningen av denna förordning.

3. Senast den 1 juni 2021 ska kommissionen se över tillämpningen av denna förordning, inklusive unionsförteckningen, den handlingsplan som avses i artikel 13.2, övervakningssystemet, tullkontrollerna samt utrotnings- och hanteringsskyldigheterna, och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, eventuellt åtföljd av lagstiftningsförslag till ändringar av denna förordning, inbegripet av unionsförteckningen. Den översynen ska även omfatta en bedömning av effektiviteten hos genomförandebestämmelserna om invasiva främmande arter av regional betydelse, behovet av och möjligheten att föra in arter som är inhemska i unionen i den unionsförteckning samt det eventuella behovet av ytterligare harmonisering för att göra handlingsplanerna och de åtgärder som vidtas av medlemsstaterna mer effektiva.

4. Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera de tekniska formaten för rapporterna i syfte att förenkla och rationalisera medlemsstaternas rapporteringsskyldigheter när det gäller de uppgifter som avses i punkt 1 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 27.2.

Artikel 25

System för informationsstöd

1. Kommissionen ska gradvis inrätta det system för informationsstöd som krävs för att underlätta tillämpningen av denna förordning.
2. Senast den 2 januari 2016 ska det systemet omfatta en datastödsmechanism som kopplar samman de befintliga datasystemen avseende invasiva främmande arter, med särskild tonvikt på information om de invasiva främmande arterna av unionsbetydelse, för att underlätta rapporteringen enligt artikel 24.

Den datastödsmechanism som avses i första stycket ska fungera som ett verktyg som kommissionen och medlemsstaterna kan använda för att hantera de relevanta anmälningar som krävs enligt artikel 16.2.

3. Senast den 2 januari 2019 ska den datastödsmechanism som avses i punkt 2 fungera som en mekanism för informationsutbyte om andra aspekter av tillämpningen av denna förordning.

Den får även omfatta uppgifter om invasiva främmande arter av medlemsstatsbetydelse, och om spridningsvägar, riskbedömning samt hanteringsförvaltnings- och utrotningsåtgärder, om sådana finns tillgängliga.

Artikel 26

Allmänhetens deltagande

När handlingsplaner upprättas enligt artikel 13 i denna förordning och hanteringsåtgärder fastställs enligt artikel 19 i denna förordning, ska medlemsstaterna se till att allmänheten på ett tidigt stadium ges en faktisk möjlighet till deltagande i förberedande, ändringar eller översyn, med hjälp av de närmare bestämmelser som medlemsstaterna redan fastställt i enlighet med artikel 2.3 andra stycket i direktiv 2003/35/EG.

Artikel 27

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011 och den får vid fullgörandet av sina uppgifter ta hjälp av det vetenskapliga forum som avses i artikel 28.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 28

Vetenskapligt forum

Kommissionen ska säkerställa deltagande av företrädare för forskarsamhället som utsetts av medlemsstaterna för att ge råd i vetenskapliga frågor rörande tillämpningen av denna förordning, särskilt när det gäller artiklarna 4, 5, 10 och 18. Dessa företrädare ska samlas i ett vetenskapligt forum. Forumets arbetsordning ska fastställas av kommissionen.

Artikel 29

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 5.3 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 1 januari 2015. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 5.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som avses i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 5.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 30

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om vilka sanktioner som ska tillämpas vid överträdelser av denna förordning. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas.

2. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

3. De föreskrivna sanktionerna får bland annat innefatta

a) böter,

b) beslagtalande av invasiva främmande arter av unionsbetydelse,

c) omedelbart tillfälligt upphävande eller återkallande av ett tillstånd som utfärdats i enlighet med artikel 8.

4. Senast den 2 januari 2016 ska medlemsstaterna informera kommissionen om de bestämmelser som avses i punkt 1, och eventuella ändringar ska meddelas utan dröjsmål.

Artikel 31

Övergångsbestämmelser för icke-kommersiella ägare

1. Genom undantag från artikel 7.1 b och d ska ägare till sällskapsdjur som inte hålls för kommersiella ändamål och som tillhör de arter som ingår i unionsförteckningen få behålla dem tills djuret dör av naturliga skäl, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Djuren fanns hos ägaren innan arten fördes upp i unionsförteckningen.

b) Djuren fanns i sluten förvaring, och alla lämpliga åtgärder har vidtagits för att se till att det inte kan reproducera sig eller slippa ut.

2. De behöriga myndigheterna ska vidta alla rimliga åtgärder för att informera icke-kommersiella ägare om riskerna med att ha de djur som avses i punkt 1 och de åtgärder som ska vidtas för att minimera risken för reproduktion och för att exemplar slippes ut genom informationskampanjer och utbildningsprogram som organiseras av medlemsstaterna.

3. Icke-kommersiella ägare som inte kan säkerställa att de villkor som anges i punkt 1 uppfylls får inte tillåtas behålla de berörda djuren. Medlemsstaterna får ge ägarna möjlighet att lämna ifrån sig djuren. I så fall ska vederbörlig hänsyn tas till djurskyddet.

4. De djur som avses i punkt 3 i denna artikel får förvaras vid de verksamheter som avses i artikel 8 eller vid för ändamålet av medlemsstaterna inrättade anläggningar.

Artikel 32

Övergångsbestämmelser för kommersiella lager

1. Innehavare av ett kommersiellt lager av exemplar av en invasiva främmande art som förvärvats innan arten förts upp på unionsförteckningen ska tillåtas att upp till två år från det att arten förts upp på förteckningen hålla eller transportera levande exemplar eller delar av dessa som har reproduktionsförmåga för att sälja eller överlämna dessa till de forsknings- eller ex situ-bevarandeverksamheter och för den medicinska verksamhet som avses i artikel 8, förutsatt att exemplaren förvaras och transporteras i sluten förvaring och att alla lämpliga åtgärder vidtas för att se till att de inte kan reproducera sig eller slippa ut, eller för att slakta eller på ett humant sätt avliva dessa exemplar för att göra sig av med lagret.

2. Att sälja eller överföra levande exemplar till icke-kommersiella användare ska vara tillåtet under ett år efter det att arten förts upp på unionsförteckningen, förutsatt att exemplaren förvaras och transporteras i sluten förvaring och att alla lämpliga åtgärder vidtas för att se till att de inte kan reproducera sig eller slippa ut.

3. Om ett tillstånd har utfärdats enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 708/2007 för en vattenbruksart som sedan förs upp på unionsförteckningen, och tillståndets giltighetstid är längre än den period som anges i punkt 1 i denna artikel, ska medlemsstaten återkalla tillståndet i enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 708/2007 vid utgången av den period som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 33

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 22 oktober 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

B. DELLA VEDOVA

Ordförande
